

ger. Také proto Toma připravuje komplexní modernizaci otrokovické ČOV v celkové ceně 145 milionů korun.

Důležitým pilířem pro Tomu jsou od roku 2004 rovněž developerské aktivity. Prvním projektem byla komerční pasáž za 70 milionů korun ve Zlíně, nyní se staví bytové domy v Otrokovicích, což je investice ve výši osmdesáti milionů korun. Toma dále připravuje rozšíření zlínské obchodní pasáže a na těchto plánech spolupracuje se společností Unimex. V bytové výstavbě by se mělo pokračovat v Třeboni.

Otrokovická firma, jejíž základní jmění dosahuje 1,4 miliardy korun, loni utržila 246 milionů korun a vydělala čtyřicet milionů. Spolu s dceřnými společnostmi však obrat dosáhl 330 milionů korun. Letos by měly tržby Tomy vzrůst na 330 milionů korun a zisk o pět milionů. Společnost zaměstnává 170 lidí.

Přijde-li tedy výhodná nabídka na prodej některého z podílů, tak ji majitelé využijí, a naopak stále na trhu monitorují vhodné příležitosti ke koupi další firmy

prosperují, jiné zažívají konjunkturu, takže stabilita koncernu tím je zajištěna," míní Kurka junior.

Jenže podobně nesourodé uskupení není lehké řídit. „Vytvořili jsme proto specializovanou společnost Concentra, která zajišťuje vnitřní kontrolu, audity, případně restrukturalizaci některých firem. Posuzuje také investiční projekty," vysvětluje prezident koncernu. V představenstvech jednotlivých podniků zasedají lidé z vedení holdingu, kteří dohlížejí na jejich hospodaření a jsou strůjci strategického řízení. V čele podniků stojí dlouhodobě prověření ředitelé a ti se při vedení společnosti drží centrálně vytvořených podnikatelských plánů.

„Systém řízení prošel od poloviny devadesátých let evolucí, snažíme se o co největší decentralizaci. Jednotliví ředitelé mají vysoké pravomoci. Na holdingu soustředíme jen kontrolní a auditorskou

činnost," zdůraznil Kurka. Když se ve skupině objeví nějaký problém, řeší ho aktuálně vytvořený manažerský tým, složený z lidí z vedení holdingu i zástupců dotčeného podniku. A stejně se postupuje v případě investičních projektů. Prezident koncernu zasedá v řadě představenstev jednotlivých firem, ale do budoucna se plánuje ještě více oprostít od operativy a rád by se věnoval výhradně strategickým záležitostem.

Sázka na textil nevyšla. Holding Prosperita je stále živým uskupením, nicméně vykrystalizovaly čtyři hlavní obory. V první řadě je to realitní a developerská činnost, kterou se zabývají firmy TOMA Otrokovice, S. P. M. B., Mate a Karoseria. Další sekci jsou slévárny – Kdynium, ALMET, VOS Písek. Pak to jsou úpravny materiálů (TK Galvanoservis a PULCO), kterým se nyní vzhledem k boomu ve stavebnictví velmi dobře daří. K nejvý-

KDYNIMUM

Ve společnosti Kdynium, v západočeské slévárně přesného litého, získal holding Prosperita majoritu až v roce 2001. Továrna, jež vznikla v padesátých letech minulého století, patřila původně do komplexu sousedních strojíren Elitex a vyráběla přesné odlitky pro textilní, automobilový, zbrojní a strojírenský průmysl.

Roku 1992 se slévárna osamostatnila, zároveň s tím však začal boj o přežití. „Výroba zbraní a textilních strojů takřka vymizela, tudíž se potřeby strojírenství také významně snížily. Kdynium bylo proto nuceno při své restrukturalizaci kopírovat změny v českém průmyslu. Přežít se nám povedlo jen díky tomu, že jsme valnou část produkce dokázali exportovat," zdůrazňuje generální ředitel Josef Šustek.

Díky faktu, že Kdynium dokáže jako jedna z mála sléváren nabídnout jakékoliv množství kvalitních odlitků za konkurenceschopnou cenu, podařilo se mu etablovat i v globálních soutěžích. Podnik nyní vyváží devadesát procent výroby. Z toho jsou tři čtvrtiny určeny

pro automobilový průmysl a zbytek jde do klasického strojírenství. S tržbami okolo šesti set milionů korun a šesti sty zaměstnanci patří kdyňský podnik k největším slévárnám přesného litého v Evropě.

„Závislost na autoprůmyslu, který je celosvětovým odvětvím, však není zcela ideální. V tomto sektoru, kam se tlačí asijská konkurence, je obrovský tlak na cenu. Proto bychom se rádi posunuli o patro výš – do výroby dražších odlitků s vyšší marží." Šustek doufá, že spolu s oživením českého průmyslu poskočí do vyšší kategorie i Kdynium.

Sílu totiž nabírá nejen autoprůmysl, ale i výroba měřicích technických přístrojů, medicínských strojů, petrochemie, energetika a částečně i zbrojářství. Aby Kdynium diverzifikovalo riziko velkých sérií (a mohlo se věnovat i speciálnější výrobě), potřebuje rozšířit výrobní plochu. To byl důvod ke koupi další haly v sousedství. Po roce 2010 musí také slévárna přejít na ekologičtější výrobu na vodní bázi. Za posledních šest let proto firma investovala zhruba 240 milionů korun a do finálního termínu plánuje investice dalších 120 milionů korun. „Oceňuji, že náš majitel respektuje podnikovou potřebu peněz na reprodukci a investice, i když část zisku většinou věnujeme také na dividendy a tantiémy," říká ředitel Kdynia.

Do budoucna má slévárna jasný úkol: zlepšit kvalitu výrobků až na nulovou chybovost a posunout spektrum výroby směrem k odlitkům s vyšší přidanou hodnotou. Letos utrží Kdynium 575 milionů korun při zisku dvaceti milionů z výroby. Plán na příští rok hovoří o tržbách 610 milionů, přičemž výrobní zisk vzroste až na 30 milionů korun.

LÉPE A VÝŠE. Chceme omezit závislost na autoprůmyslu a proniknout do výroby náročnějších a dražších odlitků s vyšší marží, plánuje šéf Kdynia Josef Šustek.

